

ШОК!

Фотоколаж із сайту 33kanal.com

Убивця не пошкодував навіть 3-річну доньку та 7-річного сина.

Слюсарським молотком проломив череп онкохворій мамі, колишній дружині та двом маленьким дітям

Щоб приховати сліди злочину та відвести від себе підозри, вінничанин Анатолій Малець намагався зімітувати розбійний напад

Історія, від якої холоне кров, – на с. 8

ДО СЛІЗ

Фотоколаж із сайту 24tv.ua

«Батько писав, щоб я склав зброю і не воював за бандерівців».

«Вбив би я свого батька? Напевно, ні»

На війні загинув 28-річний український командир роти вогневої підтримки 49-ї ОМБр Артур Асадов на псевдо Святий, батько якого служить в армії РФ

Крик болю нескореного – на с. 4

ЗОЛОТІ РУКИ

Малюку вперше в Україні пересадили шкіру від посмертного донора

Читайте про унікальну операцію на с. 9

«Під час операції мій мозок випав – і лікар закинув його назад»

Все буде Україна!

ГАЗЕТА на вихідні

19 квітня 2023 року №16 (279) Ціна 7 грн

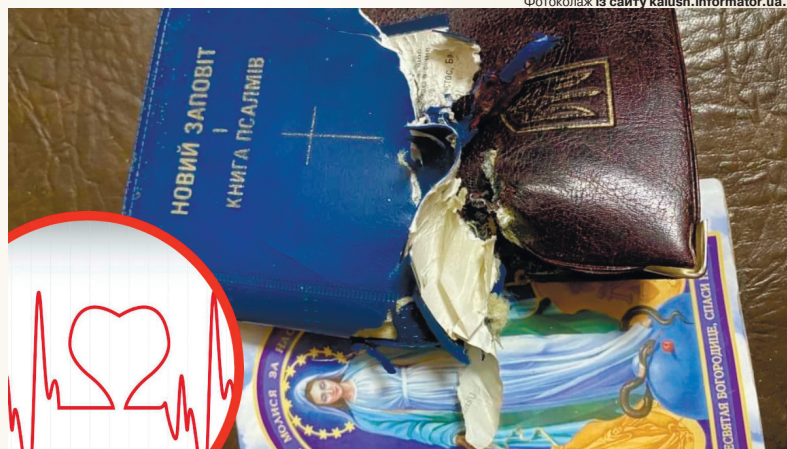

НЕЙМОВІРНО!

Життя українському бійцю врятував... «Новий Заповіт»

Фотоколаж із сайту kalush.informator.ua

Книга, подарована священником ще у школі, захистила від смерті 35-річного воїна 102-ї окремої бригади Сил територіальної оборони ЗСУ під час вибуху, що стався за 10 метрів від нього

Ось що залишилося від книги.

Подробиці дивовижного випадку – на с. 6

ГЕРОЯМ СЛАВА!

В один день народилися і в один день загинули

У Кропивницькому попрощалися з братами-двійнятами – сержантом Ростиславом і старшим сержантом Владиславом Бойками, які загинули у перший день повномасштабного вторгнення – 24 лютого 2022 року. Проте лише через рік рідні змогли забрати їхні тіла й 23 березня поховати з військовими почеснями...

Фото із сайту pravda-kr.com.ua

Вони назавжди залишилися 43-річними...

Розповідь про братів-Героїв – на с. 3

СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ!

Як Паша Мерседес поїв «чайком» всесвітньо відомого нейрохірурга

Фотоколаж із сайту prm.ua

Спогади Генрі Томаса Марша – на с. 3

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Фото із сайту world.novyny.live.

«Хтось йому намагався кадик вирвати?» – жартують у мережі.

На тілі путіна – дивний знак

Це був двійник чи диктатору зробили операцію?

Василь КІТ

У мережі активно обговорюють фото президента росії, зроблене на Великдень, 16 квітня, у храмі Христа Спасителя. На ньому видно великий шрам спереду на шії у формі літери Z (на фото). Є дві основні версії походження цього знака. Або замість путіна на богослужінні був його двійник, або диктатору зробили операцію.

Сподіваємось, що цей військовий злочинець таки хворий і скоро Здохне.

На Великдень на Рівненщині разом із машиною втопилися двоє хлопців

В озері села Біле Володимирецької громади трагічно загинули двоє молодих людей із Млинка Зарічненської громади

Ліна ВОГОНЬ

Як повідомили в поліції, четверо хлопців відпочивали біля озера та вживали алкогольні напої в автомобілі. 22-річний житель села Млинок, водій BMW, чомусь почав їхати, в результаті чого позашляховик потонув. Двом пасажиром, які перебували на задньому сидінні, вдалося вибратися. На жаль, керманіч та його 21-річний односельчанин загинули.

Водолази дістали затонулу машину та тіла хлопців із водойми. Глибина озера в тому місці становить орієнтовно 10 метрів.

● ПРЯМА МОВА

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», обурена діями нардепа-прогульника Володимира Цабалю (потрапив у парламент від «Голосу»), який вніс постанову, що блокує повернення військовим доплат у 30 тисяч гривень:

Військові на передовій не мають права на вихідні з родинами, на відпустку більше 10 днів, на закордонні відрядження, навіть на нормальну ночівлю в теплому чистому ліжку і душ. Вони не можуть прогуляти виконання бойового завдання, вийти на перекур, коли йде бій, у них немає права на ранкові пробіжки, бо по вуличках Бахмута і Авдіївки не побігаш в модних хіпстерських мештах. А от ті, хто був відсутній під час обговорення і голосування за повернення виплат військовим, можуть потім це блокувати. Можливо, депутат Цабаль нехай спочатку пояснить, де він був під час сесії? Чому не проголосував проти поправки, якщо він її не підтримує? Яке моральне право він має вносити блокуючі постанови, якщо прогуляв це голосування.

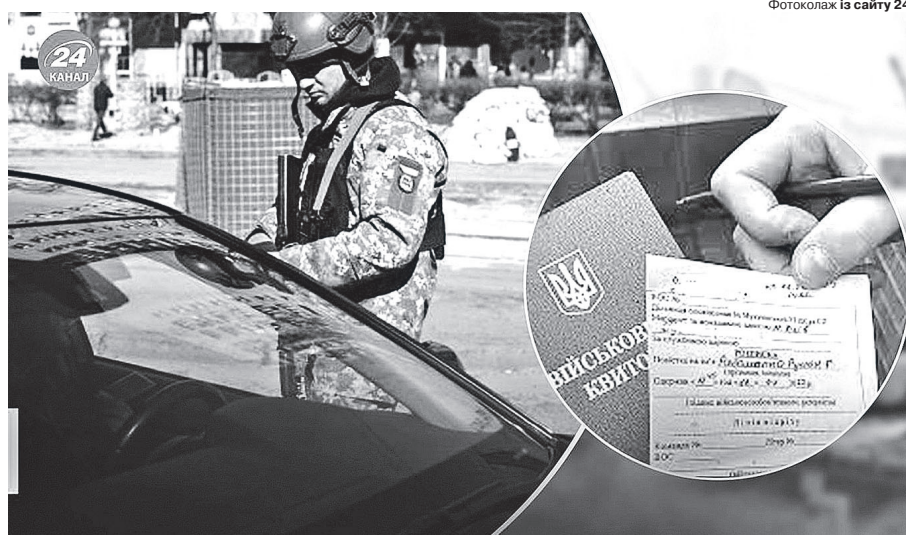
● ТЕМА №1

Уряд дозволив вручати повістки незалежно від місця військового обліку

Раніше такої норми в законодавстві не було, тож під час вручення повістки на вулиці військовозобов'язаний теоретично міг від неї відмовитись, якщо не зареєстрований за місцем видачі повістки

Леонід ОЛІЙНИК

Тепер усе змінилось. Кабінет Міністрів на засіданні 7 квітня розширив функції територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (колишніх військкоматів) та дозволив вручати повістки військовозобов'язаним незалежно від місця обліку. Таким чином, факт вручення повістки, наприклад, вну-

Вручення повістки й відправка на фронт – не одне й те ж.

За неявку до військкомату за повісткою про уточнення облікових даних настає адміністративна відповідальність, яка карається штрафом від 3400 до 5100 гривень.

трішньо переміщеним особам, а також чоловікам, які транзитом перетинають адміністративні кордони – тобто переїзять з області в область, – буде офіційно законним.

Варто зауважити, що уряд лише надав право військкоматам робити «оповіщення», тобто вручати повістки. А вручення повістки й відправка на фронт – не одне й те ж.

Нагадаємо, що за неявку до військкомату за повісткою про уточнення облікових даних настає адміністративна відповідальність, яка карається штрафом від 3400 до 5100 гривень. Розмір штрафу встановлює начальник військкомату. У разі, якщо чоловік пройшов медичну комісію та отримав повістку на явку з речами, але не з'явився у призначений час та дату, тут уже настає кримінальна відповідальність. При цьому факт ухилення від мобілізації доводиться виключно в судовому засіданні.

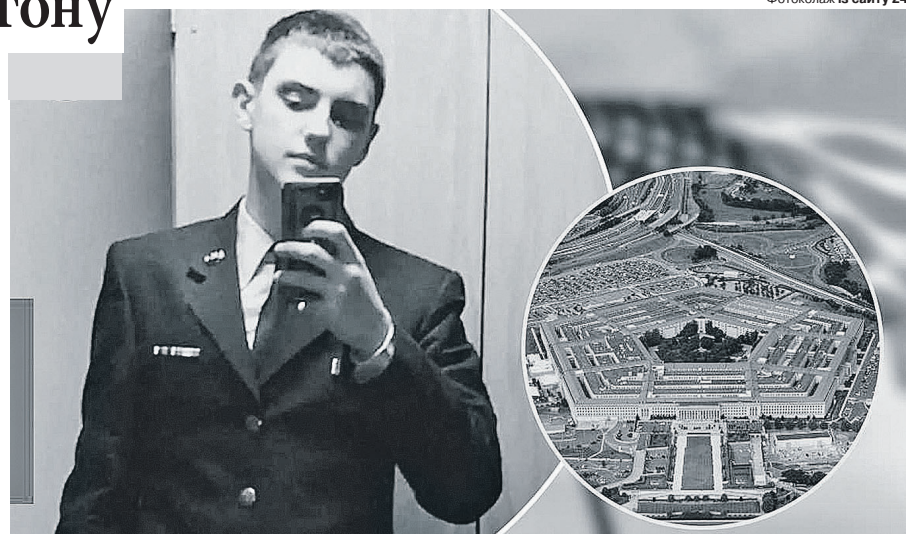
● РЕЗОНАНС

У США арештували підозрюваного у зливі секретних документів Пентагону

Таємні файли стосувались війни росії проти України, і їхній витік став скандалом світового масштабу

Василь КІТ

Генеральний прокурор США Меррік Гарленд підтвердив, що за підозрою в причетності до цього злочину «взяли» 21-річного співробітника 102-го розвідувального підрозділу військово-повітряних сил Національної гвардії США в Массачусетсі Джека Тейшейру (на фото). В арешті брали участь кілька правоохоронців, які під'їхали до будинку на бронемашині. Підозрюваний здався без опору, піднявши руки над головою. Цікаво, що ще напередодні арешту особу ймовірного зловмисника встановили журналісти газети «Нью-Йорк таймс». Як пише це видання, Джек Тейшейра під ніком OG керував у Discord закритою онлайн-групою, що складалася з 20–30 осіб, члени якої – переважно молоді люди та підлітки, які об'єдналися на ґрунті спільної любові до зброї, расистських онлайн-мемів та відеоігор. Друзі описали Джека як старшу, ніж більшість підлітків – членів групи, людину, безперечного лідера. Ймовірно, він публікував

Підозрюваний, який поставив увесь світ на вуха, здався без опору.

конфіденційні документи національної безпеки США в цій же онлайн-групі знайомих.

Нагадаємо, нещодавно в соцмережах з'явилися секретні звіти, підготовлені, судячи за формою, для Об'єднаного комітету начальників штабів США. Більшість із них (є щонайменше один виняток про бойові втрати) не містять очевидних ознак підробки, а джерела в Пентагоні неофіційно визнають, що документи,

найімовірніше, справжні. У них, зокрема, йдеться про втрати обох сторін у війні, про їхні слабкі сторони і, що важливо, про співвідношення сил у можливому весняному наступі України, про який так багато й давно говорять.

Сам Тейшейра називав війну росії проти України «гнітючою битвою»... «ведмедя проти свині», разом із тим запевняючи, що нібито не підтримує жодної зі сторін.

● ГЕРОЯМ СЛАВА!

Ростислав Бойко

Владислав Бойко

«Сини так мріяли стати офіцерами, що навіть одяг обирали певного стилю, з погонами», – каже Олена Бойко. І стали ними!

В один день народилися і в один день загинули

У перший день великої війни...

Вікторія МИКИТЮК, fakty.ua

У Кропивницькому попрощалися з братами-двійнятами – сержантом Ростиславом і старшим сержантом Владиславом Бойками. Вони хоч і народилися в один день, але були зовсім різні, неначе доповнювали один одного. Ростислав (молодший на 1 годину 15 хвилин) – блакитноокий, світловолосий, тихий, спокійний. А у Влада, який народився чорнявим, з темними очима, завжди було багато друзів, купа ідей, планів, мав лідерські якості...

Такі різні, але обоє – патріоти своєї країни. Брати в армії потрапили до елітних десантних військ, брали участь у миротвірній місії в Лівані (отримали за свій професіоналізм медалі від Генерального секретаря ООН), по завершенні служби обоє працювали у слідчому відділі поліції, а з 2014 року разом

захищали Україну від ворожих окупантів (перебували у 57-й окремій мотопіхотній бригаді імені кошового отамана Костя Гордієнка), разом і полягли в бою біля селища Біловодськ на Луганщині у перший день повномасштабного вторгнення.

Лише через рік рідні змогли забрати їхні тіла й 23 березня поховати з військовими почесностями... Вони назавжди залишилися 43-річними.

“

Сини попросили вибачення, якщо колись нас із чоловіком скривдили. Сказали, що навряд чи повернуться, бо на них іде ціла колона ворожих танків, сили нерівні. Коли це почула, серце стиснулося від болю. Зв'язок із ними обірвався...

– **Що вам відомо про обставини останнього бою синів? Чому так довго не могли знайти їхні тіла? – запитала кореспондентка «Фактів» маму Героїв Олену Бойко.**

– Ростислав та Владислав перебували біля Біловодська.

Коли зайшла російська техніка, синів як досвідчених бійців направили на допомогу прикордонникам. Вирушили з БТРи й танк. А коли вони вже були на місці, востаннє подзвонили нам із чоловіком. Сини попросили вибачення, якщо колись нас із чоловіком скривдили. Сказали, що навряд чи повернуться, бо на них іде ціла колона ворожих танків, сили нерівні. Коли це почула, серце стиснулося від

болю. Зв'язок із ними обірвався... В тому бою, як уже потім стало відомо, обоє моїх синів героїчно загинули, до останнього стримуючи російських загарбників.

Ми не знали, що сталося, і з вірою та надією чекали Рос-

тика та Владика живими. Сподівались, що вони десь у полоні, хоча ДНК здали. Місце їхнього останнього бою і досі окуповане. Допомогли знайти тіла синів члени громадської організації «На щиті», ризикуючи своїм життям. З'ясувалося, що моїх синів та ще 12 воїнів поховали місцеві жителі: зробили труни, викопали братську могилу. Ледве знайшли тих людей, щоб вони показали місце поховання. Так вдалося забрати синів додому...

Коли ми організували похорон Ростика і Владика, то люди казали: «Це ж треба – така містика, щоб в один день народитись і в один – загинути». Намагаюся більше спілкуватись із людьми, тому що думки линуть зовсім в іншу сторону. Занадто важко та боляче втратити відразу обох своїх дітей... Мої сини були для мене наче крила: як ми їх любили, як гордились, раділи, збираючись вдома великою та щасливою родиною.

– Чи залишилися власні сім'ї у ваших хлопців?

– На щастя, так. У мене прекрасні онуки. Старший син Владислава Даниїл, якому ось буде 24 роки, пішов слідами тата, теж воює. Молимося всі за нього і чекаємо живим з Перемогою. Молодший, Тимур, вчиться у восьмому класі, захоплюється філософією й музикою, росте справжнім патріотом і мріє про професію лікаря. У Ростислава теж двоє діток. Єлизавета – копія тата, золота медалістка, навчається в Одеській юридичній академії та займається моделінгом. 11-річний Михайлик ходить до п'ятого класу. Онуки з невістками часто в нас гостюють, підтримують чим можуть. У перші дні після звістки, що Ростислав та Владислав загинули, мені було вкрай важко, просто опенілись руки. Але мої дорогі внуки взяли з мене слово, що ми повинні триматися й жити далі заради наших рідних Героїв, які, виборюючи мирне небо, віддали найдорожче...

● СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ!

Назва книжки «Ні сонце, ані смерть. Зі щоденника нейрохірурга» Генрі Томаса Марша – це цитата з Ларошфуко («Ні на сонце, ані на смерть неможливо дивитись впритул»).

Як Паша Мерседес поїв «чайком» всесвітньо відомого нейрохірурга

У своїй колонці «Митрополита борода» на сайті «Української правди» піонер нейрохірургічної допомоги для України Генрі Томас Марш розповідає, що його приголомшило, коли він побував у хоробах намісника Успенської Києво-Печерської лаври, митрополита уц Павла (Петра Лебеда)

Лія ЛІС

«Я

кось мене запросив на чай намісник лаври, тільки виявилось, що замість чаю нам подавали горілку. Широкі вікна кімнати, де ми сиділи, виходили на Дніпро. Круті схили були вкриті буйним цвітом акацій. Кожний виголошений митрополитом тост його піддачі супроводжували прекрасним гармонійним співом.

Усе було дуже зворушливим, але після чергової чарки мені довелося відвідати митрополиту вбиральню. Побачене приголомшило: поліція за поліцією перед моїми очима вишикувались ряди із засобами для догляду за бородою, фарбами для волосся та іншою різною косметикою.

Мені на мить здалося, що я потрапив до лабораторії чаклуна.

Всі наклейки були англійською або німецькою мовами. Тепер ставало зрозумілим, звідки в нього була така напрочуд густа, блискучо-чорна борода, хоча не думаю, що в нього тоді вже був «мерседес».

Тому я не здивувався, дізнавшись минулого тижня, що українці, які борються за свою свободу та незалежність, вигнали його з лаври», – зазначає у своїй колонці всесвітньо відомий британець.

ЩО КАЖЕ «ВІКІПЕДІЯ»:

Генрі Томас Марш – 73-річний британський нейрохірург, піонер нейрохірургічної допомоги для України. Автор бестселера «Історії про життя, смерть і нейрохірургію», що вийшов в українському перекладі у «Видавництві Старого Лева».

Кавалер Ордена Британської імперії. До 2015 року працював старшим нейрохірургом-консультантом у лондонській лікарні Святого Юрія – одному з найбільших британських центрів хірургії мозку. Спеціалізується на операціях на мозку під місцевою анестезією.

Починаючи з 1992-го, співпрацює з нейрохірургами пострадянських країн, головним чином українськими. Першим в Україні зробив операцію з невралгії трійчастого нерва.

Взимку 2013–2014-го був на Майдані в Києві під час Революції гідності. Неодноразово приїжджав до Львова, де надавав безоплатні консультації у нейрохірургічному відділенні Дитячої клінічної лікарні, а також виступав в українських вишах із лекціями.

● АКТУАЛЬНО

Тривалість відпустки для військових може збільшитись

«Війна виснажує людей, їм потрібен відпочинок», – переконаний нардеп Олексій Гончаренко

Ольга СОКОЛОВА

Військовослужбовцям можуть збільшити відпустки до 40 днів, а строковикам

до 20. Відповідний законопроект № 9205 у Верховній Раді зареєстрував нардеп від «Європейської Солідарності» Олексій Гончаренко. Зараз, нагадаємо, військовослужбовці можуть відпочивати максимум 20 днів на рік – 10 основної відпустки і 10 за сімейними обставинами.

Згідно з проектом, відпустка військових за рік загалом має

становити 40 днів: 30 основної плюс 10 за сімейними обставинами. Щорічна 30-денна відпустка може бути надана частинами тричі на рік за умови одночасної відсутності не більше 30 відсотків загальної чисельності військовослужбовців певної категорії відповідного підрозділу.

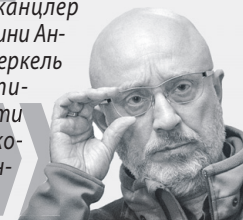
Документ передано на розгляд керівництву парламенту.

«На цей момент відпустки для військовослужбовців дуже обмежені, а війна виснажує людей. Їм потрібен відпочинок – і фізичний, і психологічний. Тому закликаю Раду якомога швидше розглянути відповідний законопроект», – зазначив нардеп.

● ПРЯМА МОВА

Олексій РЕЗНИКОВ, міністр оборони, про те, хто завжди Україні вступити в НАТО ще за часів Віктора Ющенка:

Тоді (у 2008 році. – Ред.) існувала цілком реальна можливість того, що Україна і Грузія стануть новими членами Альянсу. Американці були за, як і більшість європейців. Лише канцлер Німеччини Ангела Меркель виступила проти і переконала інших.

● ДО СЛІЗ

«Вбив би я свого батька? Напевно, ні»

Закінчення. Початок на с.1

Василь КІТ

УЗМІ раніше публікували інтерв'ю із загиблим. У ньому він розповідав про стосунки зі своїм батьком, який незважаючи на те, що кар'єру військового розпочав в Україні, нині живе в Донецьку і служить в одному зі штабів російської армії.

Померти на війні – це не героїчний вчинок... Це чин, до якого повинен бути готовий кожен воїн.

«Він мені написав: «Не бери до рук зброї, Київ одразу візьмуть». У березні написав, що Україна довго не протягне, Зеленський поїхав до Європи, і нам хана. Я в цей момент був у лісі і записав йому відео: «Ходжу-ходжу – не можу знайти росіян. Де вони зникли? Можеш підказати, бо незрозуміло?». Він промовчав.

Я йому завжди відповідаю: «Щось я не бачу [ваших] результатів» або «Бать, у тебе,

Фото із сайту unian.ua.

«Головне, щоб світло у вашому серці не погасло. Все інше можна поладити», – зазначав в одному зі своїх дописів у мережі Артур Асадов.

по ходу, стареча деменція починається». Він пише: мовляв, зараз усе зміниться. Але я бачу, що в нього надія на перемогу рф згасає.

Він вважає, що у Бучі та Ірпені – це фейк. Я йому пишу: «Блін, я там був, я бачив це

все». Те саме, коли ми зайшли в Ізюм. Він каже: «Ти в будь-якому випадку мій син». Яюсь навіть написав: «О, у тебе гарна форма». Якщо він питає, як справи, я йому: «Все добре, працюю» або «Працюю, полонених взяли».

Вбив би я свого батька? Напевно, ні. Років до 15 батько був поряд зі мною. Він мене багато чого навчив, зокрема військової справі. Я б не міг його вбити, навіть якби хотів, він не бере участі у бойових діях, сидить десь у штабі. А ось під суд я його відправив би, це так», – розповідав тоді Артур Асадов в інтерв'ю.

5 квітня 2023 року військовий опублікував в Instagram такий пост: «Якщо я раптом помру на війні (не збираюся, але раптом)... Отже, хочу вас усіх попросити не робити петицію про присвоєння мені звання Героя України. Я не хочу нікого ображати, розумію, що це дуже тонка тема. Всі, хто на полі бою, – всі Герої! Але ви повинні зрозуміти, що відзнака «Герой України» – це найвища державна нагорода, і вона повинна видаватися за визначні та героїчні вчинки. Померти на війні – це не героїчний вчинок... Це чин, до якого повинен бути готовий кожен воїн. На жаль, в Україні система нагородження робиться трішки через ж...пу, навіть не трішки. Безліч незрозумілих людей отримують державні нагороди. Одну і ту ж нагороду дають псу і бійцю, який був у Маріуполі. Я, звісно, люблю собаку, і особливо Патрона, як і всі ви. Але... Не знецінюйте, будь ласка, нагороду! Дякую за увагу, прошу вибачення, якщо когось обравив».

...За кілька днів Артур Асадов загинув на війні в Україні...

● ТЕМА №1

Розбомблена церква і Віра в Перемогу: як на фронті зустрічали Великдень

Капелан разом з українськими військами та п'ятим Президентом України Петром Порошенком помолились на руїнах храму, зруйнованого російськими загарбниками на Півдні України

Ольга СОКОЛОВА

До Бога на Великдень тут звертався також Андрій Підлісний, який був учасником важких боїв за цю місцину. Він каже, що російська артилерія нещадно рівняла село із землею. «Це насправді була максимально небезпечна зона тут через те, що це край села і близько до противника. Тому я стою і досі чекаю, слухаю, чи не буде десь виходів знову ствольної артилерії, чи не потрібно знову бігти ховатися... Приліт, вибух, наступний снаряд. І так від снаряда до снаряда з дня на день ми тут і воювали», – згадує військовий.

Ходити тут треба обережно – подекуди нерозірвані снаряди стирчать просто посеред дороги, а у високій молодій траві можна натрапити на міну. «Тільки зі стежок у траву не сходьте, тут ще мало що розміновано», – говорять місцеві Петрові Порошенку, який привіз із волонтерами допомогу на фронт.

«По руїнах важко впізнати колись зразкові дитсадок та школу. Ця громада була розділена лінією фронту, росіяни дислокувалися в приміщенні школи лише кілька годин. Були швидко вичавлені силами українських військ, але продовжували слати «подарунки» місцевим, бо ті зустріли їх не квітами, а прокльонами та спротивом. Громада страждала від авіабомб, артилерії та навіть «Сонцепьоків»,

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Ми всі молимося про Перемогу. Це буде не просто Перемога України над росією. Це буде перемога Світла над темрявою, Правди над брехнею. Любові над смертю. І Гідності над безчестям».

– розповів п'ятий Президент. – Зараз головне – вибити росіян з нашої землі, це пріоритет. Потім ми обов'язково все відновимо».

Саме за це зараз усі молилися.

«Просимо, щоб Господь дав сили пережити втрати. Так багато людей загинуло на цій війні. Іноді подумки перераховую імена знайомих – одне за одним. Уявляю, що вони чують. Усміхаються і тримають небо, прикриваючи нас згори, направляючи, вказуючи єдино можливий шлях, як виграти бій і всю цю війну. І особливо в наших молитвах прошу дати сили нашим воїнам. Зберегти їх, захистити своїм щитом, – продовжує Порошенко. – Ми всі молимося про Перемогу. Це буде не просто Перемога України над росією. Це буде Перемога Світла над темрявою. Правди над брехнею. Любові над смертю. І Гідності над безчестям».

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, лідер «Європейської Солідарності», про українську та російську церкви:

Православна церква України, яка була створена через об'єднання православних церков і надання Томоса – це є церква українців. Це є церква Христова. І вона відрізняється від московської тим, що вона – народна. У нас – церква Христова, автокефальна. А в них церква – державна. І якщо держава в них злочинна, то представники російської православної церкви в Україні вже закінчують свій шлях. Коли я кажу, що церква українська – то це означає, що її двері відчинені і для тих, хто нарешті мав можливість розібратися і прийти до нашої церкви. І я дуже тішуся, що за ці майже 5 років тисячі парафій уже приєдналися до нашої церкви.

● 3 ПЕРШИХ ВУСТ

«Він готувався все життя»: що було в кабінеті Залужного у перший день війни

Про це розповів міністр оборони України Олексій Резніков (обов'язок на фото)

Василь КІТ

Українці 24 лютого 2022 року Резніков мав би організувати поїздку на Донбас для міністрів закордонних справ Латвії, Литви та Естонії. Вони прилетіли в Київ напередодні і о 8:00 мали вилетіти з Жулян на Схід України. Однак після 4-ї ранку Резніков отримав від Головнокомандувача ЗСУ дзвінок про вторгнення. «Беру слухавку, бачу, що Залужний. Чую: «Олексію Юрійовичу, вони напали», – згадує Резніков. Він негайно вирушив у Міноборони, де, за його словами, всі були у повній бойовій готовності: «Коли ти заходив у будівлю Міністерства оборони до того – там же купа постів, – то всі хлопці чергові стояли просто в формі. А коли я заїхав близько 5-ї ранку 24-го, то всі вони вже були в бронезилетах, в шоломах, з автоматами, з ріжками, – розповів міністр для «Української правди». – Тобто по повній бойовій одягнуті. Це зразу впадало у вічі. І миттєво почали рости мішки, з яких робилися укріплення, бойові позиції».

Як згадує Резніков, у приймальні генерала Валерія Залужного вже керували оборонними діями. Ось як міністр описує атмосферу в кабінеті Головнокомандувача: «Приймалися доповіді командирів з різних регіонів: що відбувається, де, на якому напрямку. Одразу давав реакцію відповідну. Якщо Залужний бачив, що, наприклад, потрібна підтримка арти, йде колона, він набирає того, хто відповідає за артилерію: «Можеш нанести ураження?».

Фото із сайту mil.gov.ua.

«Все буде Україна!»

“**Беру слухавку, бачу, що Залужний. Чую: «Олексій Юрійович, вони напали.»**

Йшло реальне живе керування військами. Через усі засоби. От всі види телефонів, які вам відомі. У нас є спецв'язок наш, військовий, є телефони захищені, а є просто звичайні месенджери, які вам усім відомі – все було використано.

Спостерігалася велика активізація, але в моїй пам'яті не закарбувалося

якоїсь особливої зміни, яка б із Залужним відбулась. Він був сфокусований і зібраний завжди, відколи я з ним знайомий. Таким він і залишався.

Для нього нічого не змінилося. Він готувався все життя до цього нападу, і от цей момент настав. Залужний просто робив свою справу. І це дає завжди таку впевненість. Бо ти бачиш його, і Мойсюк (заступник Залужного. – Ред.) такий же, Шаптала (начальник Генштабу. – Ред.) такий же – абсолютно спокійні.

Ну, правда, багато матюків, звісно, звучало в командах. Коли йшла команда «Стріляй!», то вона звучала трохи іншими словами».

● АКТУАЛЬНО

Загалом у США скептично налаштовані щодо здатності України провести успішну офензиву

Василь КІТ

Про це пише відома американська газета The Washington Post. За даними видання, операцію вирішили перенести через погоду, повільне постачання обладнання і нещодавно «злиті» документи Пентагону про стан українських військ. Як наголошується в матеріалі, ставка надто висока: Україна має намір повернути собі території, тому йти на ризик ЗСУ не стали, не маючи у своєму розпорядженні всіх складових. «Очікуваний весняний наступ був пред-

Київ відклав контрнаступ з трьох причин

ставлений як вирішальна можливість для України повернути собі територію. Але операцію було відкладено через погоду, повільне постачання обладнання та брак боєприпасів», – йдеться у статті. За інформацією The Washington Post, командир одного з підрозділів ЗСУ, дислокованих у районі Бахмута, зазначив, що українці спостерігали «нещодавно мобілізованих» російських військових, які, за його словами, «дуже добре зміцнюють свої позиції». Командир із позивним Метіс заявив, що попри успіх деяких вилазок, його підрозділ не го-

товий до повномасштабного наступу. Як писала раніше The Washington Post, згідно з лютневими оцінками американської розвідки, які містяться в «злитих» у мережу нібито секретних документах, США швидше скептично налаштовані щодо перспектив успіху майбутнього контрнаступу України. Вашингтон очікує, що операція призведе до «скромних територіальних здобутків» та «значно менших» результатів, ніж початкові цілі українських військових, спрямовані на повернення окупованих росією територій.

Бійці ГУР Міністерства оборони України опанували та використовують у бойових діях легендарний американський гвинтокрил Black Hawk («Чорний яструб») – на фото.

росіянин Віталій Бородін написав черговий донос – попросив генпрокуратуру рф перевірити співачку Аллу Пугачову (на фото) щодо фінансування Збройних сил України. Бородін, зокрема, пише, що Пугачова, проживаючи в Ізраїлі, продовжує критикувати так звану спеціальну військову операцію. За його словами, вона підтримує діячів культури, які покинули росію, критикує війну та нібито надає фінансову допомогу Україні.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

рашисти вивезли з Донецької й Луганської областей понад 100 тисяч дітей!

Загарбники проводять так звані медогляди, і в разі виявлення «патологій» дітей вивозять

Василина СМЕТАНА

Як повідомили у Центрі національного спротиву, програму «медичного огляду» проводять зведені лікарі. На «програму» рф планує витратити 1,4 млрд рублів (близько 630 млн грн). Після огляду переважній більшості дітей приписують «лікування» в росії, від якого батьки не можуть відмовитись, оскільки тоді їм погрожують позбавленням батьківських прав. «Так, з початку року на Донеччині огляд пройшли 75 тисяч дітей, із яких 39 тисяч в результаті було вивезено до рф. У Луганській області «оглянули» 94 тисячі і в 66 тисяч «виявили патологію», після чого вивезли», – повідомили у ЦНС. Там зазначили, що є випадки, коли лікарі вимагають у батьків гроші, щоб не «виявляти патологію». Звичайний геноцид українців. Гидкі московити роблять все для того, щоб на планеті не залишилось жодної людини, яка себе вважає українцем. Але Україна обов'язково виживе і переможе, бо за нами правда!

Вирок суду в Гаазі: росія виплатить Україні 5 мільярдів доларів

Ці кошти російський «Газпром» зобов'язаний перерахувати «Нафтогазу» як відшкодування завданих збитків внаслідок анексії Криму

Сергій БОРОХ

Арбітражний трибунал при Постійній палаті Третейського суду в Гаазі зобов'язав росію виплатити 5 млрд доларів на користь «Нафтогазу». «Це – компенсація за збитки та втрачене майно «Нафтогазу» у Криму, починаючи з 2014 року», – уточнив голова «Нафтогазу» Олексій Чернишов. Йдеться про відшкодування активів, спрямованих на розробку газових родовищ та розвиток іншої стратегічно важливої інфраструктури, яка стала однією з головних мішеней агресора під час окупації українського півострова дев'ять років тому. «Вірю, що це не останнє рішення, яке ухвалить в Гаазі на користь нашої країни. За нами правда. А ті, хто бореться за правду, не програють», – наголосив Чернишов.

● ПРЯМА МОВА

Лінас ЛІНКЯВІЧЮС, екміністр закордонних справ Литви, про те, на що може надіятися кремль:

росія більше не може розраховувати на перемогу. Єдина її надія – на те, що Захід якось змусить Україну весті перемовини «з урахуванням реалій на місцях». Ніхто не повинен сприймати фальшиві заклики до миру, росіяни просто повинні забратися з України – це єдиний варіант.

● **НЕСКОРЕНІ**

«Під час операції мій мозок випав і лікар закинув його назад»

Минув рік з часу важкого поранення воїна ЗСУ, відомого юриста **Масі Найєма** (на фото), який є рідним братом журналіста та державного діяча **Мустафи Найєма**

СВОЇМИ СПОГАДАМИ ТА ДУМКАМИ ПОДІЛИВСЯ І САМ МАСІ НАЙЄМ:

«Я якось досі не особливо усвідомив, що сталося... Нещодавно з'явилися фотографії місця підриву і самої машини. Я, коли подивився на цю машину, подумав: бл...ь. Не знаю, як я вижив, це диво. Я себе більше заповажав. Один із тих, хто був зі мною, загинув, ще один у важкому стані – Саньок уже вдома, його лікують, він не говорить».

«Хоч русня принесла велику кількість трагедій, та все одно я не хочу перетворитися на людину, яка поїде в Москву вбивати жінок і дітей. Так роблять росіяни.»

• «Коли я був у Дніпрі, лікар спитав, чи хочу я побачити відео операції. Це було відео, зняте під мікроскопом. Так я побачив свій мозок на власні очі. Я думаю, мало є людей, які бачили власний мозок. На відео мозок випав, і лікар його закинув назад, поставив пластинку і зашивав. Дуже прикро! Молодці!».

• «...Багато людей після поранення починають зловживати наркотиками й

алкоголем. Бо мозок хоче стабілізувати стрес якоюсь радістю. Бухнув – і радість. І я, чесно кажучи, після випуски перший тиждень випив трошки віскі, потім знову трошки випив, і за тиждень, глянув, що випив нормально так віскарика. Але мені пити взагалі не можна. Бо в мозку порушений кровообіг, судини можуть зменшитись, і може статися епілепсія. Тому я взяв себе в руки, намагаючись більше читати. Ще почав грати на фортепіано. Це лоскоче мозок».

• «Людя, які втратили кінцівки, треба давати бути самостійними, бо тільки-но ти намагаєшся допомогти більше, ніж треба, вони самі собі дозволяють почуватися менш самостійними. І жаліють себе. А в усьому має бути міра. Хоча так, я теж себе жалю, розумію, що мені боляче, але намагаюся не транслювати, наскільки мені буває складно вечорами, коли ходжу по квартирі і з кожним кроком відчуваю біль у голові або коли вдень швидко втомлююся. Але треба зрозуміти, що стан після поранення – це теж форма життя, вона не гірша, вона складніша, але не буде того життя, якщо ти комусь станеш тягарем і тобі на блюдечку будуть підносити їжу».

• «Якщо ми станемо менш людяними – значить, росія поширила на нас свою владу. Бо вона хоче, щоб ми уподібнилися до неї. Так русня принесла багато трагедій, та все одно я не хочу перетворитися на людину, яка поїде в Москву вбивати жінок і дітей. Так роблять росіяни. Попри війну, нам дуже важливо зберегти людяність. Це й буде для мене Перемогою України над росією».

P.S. Зараз Масі Найєм повернувся на військову службу: «Надіюся, що через мої рішення й можливості ми пришивдимо знищення русні».

«Попри війну, нам дуже важливо зберегти людяність. Це й буде для мене Перемогою України над росією».

● **MADE IN UKRAINE**

У Дрогобичі варять сіль уже 700 років

Найстаріше підприємство в Україні за рік збільшило виробництво удвічі, але..

Василь РОГУЦЬКИЙ

Солевиварювальний дрогобицький завод на Львівщині, який має статус культурної спадщини, торік зміг збільшити виробництво солі у 2,2 раза – до майже 500 тонн. Солеварня почала нарощувати обсяги виробництва до максимуму після того, як в Україні з'явилась загроза дефіциту солі через зупинку великого солевидобувного під-

«Солеварня почала нарощувати обсяги виробництва до максимуму після того, як в Україні з'явилась загроза дефіциту солі через зупинку великого солевидобувного підприємства «Артемсіль» в Соледарі на Сході України.»

приємства «Артемсіль» у Соледарі на Сході України. Утім, нинішні потужності дрогобицького заводу не дають змоги ще збільшити виробництво без додаткових інвестицій і розширення площ виробництва. Про це повідомив Фонд держмайна України, в управлінні якого перебуває підприємство. «Щоб збільшити виробництво, треба проводити газ, ставити великі ванни розміром 10 на 12 метрів, сушильний барабан, транспортери. Це дуже великі кошти. Це має фінансувати держава, тому що ми є державним підприємством», – заявляють на дрогобицькому заводі. Основними споживачами продукції Дрогобицького солевиварювального заводу є торгові мережі «Сільпо», «Рукавичка», «Арсен», місцеві магазини та хлібопекарські підприємства у Львівській та Вінницькій областях. Та-

Тутешня сіль має статус культурної спадщини обласного значення.

кож продукцію дрогобицької солеварні купує львівське підприємство з виготовлення дріжджів «Ензим».

Сіль на заводі отримують шляхом випарювання соляної ропи з мінералізацією 260-295 г/л. Після цього працівники вручну збирають, сушать та фасують її. В якості енергоносія для випарювання солі використовують дрова. Це найстаріше підприємство в Україні – воно працює без зупинки виробництва понад 700 років і має статус культурної спадщини обласного значення! Спосіб виробництва солі у Дрогобичі відрізняється від традиційного видобутку: виробничий процес складніший і дорожчий. Тому і вартість солі удвічі перевищувала ціну товару «Артемсолі». До війни клієнтами заводу у Дрогобичі були також ресторани Києва та Львова, а його продукція позиціонувалась

І на Заході знають смак львівської солі.

як крафтова – виготовлена не промисловим способом, а маленькими партіями за індивідуальними рецептами.

● **НЕЙМОВІРНО!**

Життя українському бійцю врятував...

«Новий Заповіт»

Закінчення. Початок на с. 1

Олег КИДРАЦЬКИЙ

Як розповіли в бригаді, захисник України на ім'я Степан перебував у Запорізькій області, і 2 квітня після поранення його привезли до стабілізаційного пункту, який розташований на межі Донецької та Запорізької областей. Коли бійця доставили, він був при тямі. Проте поранення виглядали дуже моторошно і медики готувалися до гіршого. Але коли лікарі відкрили перев'язку і зробили УЗД, були шоковані. Уламка у животі не було. Виявилось, що він прошив «Новий Заповіт», який знаходився у поясній сумці бійця. Військовий отримав лише рвані рани, а внутрішні органи черевної порожнини не зачепило. «Новий Заповіт», який врятував його життя, чоловік носив із собою 17 років. Коли Степан вчився у 10-му класі,

Тепер книга займе почесне місце в Музеї національної історії.

до школи прийшов греко-католицький священник і подарував цю книгу. Наразі боець знаходиться у шпиталі в Києві, почувається добре.

«Уламок прошив «Новий Заповіт», який знаходився у поясній сумці бійця. Військовий отримав лише рвані рани, а внутрішні органи черевної порожнини не зачепило.»

Дізнавшись про цю історію, працівники Музею національної історії звернулися до Степана забрати розсічену навпіл книжку до музею. Воїн підтримав таку ідею.

«Можливо, скептики скажуть, що це банальний збіг обставин, що будь-яка інша книга могла б урятувати життя. Але факт залишається фактом – врятувала «Біблія» і віра в Бога, яка спонукала Степана носити книгу постійно біля себе», – пишуть на сторінці 102-ї бригади територіальної оборони ЗСУ Івано-Франківщини.

● **КОЖЕН ДУРІЄ ПО-СВОЄМУ**

Жінка так себе спотворила, що їй заборонили ходити на роботу і до школи

Схиблена на татуваннях 46-річна американка **Мелісса Слоан** (на фото) покрила малюнками майже все своє тіло, включаючи лице

Василь КІТ

Але за таку свою пристрасть їй довелось поплатитися. Вона розповіла, що її вигнали з попередньої роботи, – прибиральниця туалетів, а на нову не беруть. Так само її не пускають до салонів тату, оскільки майстри заявили, що її обличчя більше «не піддається корекції».

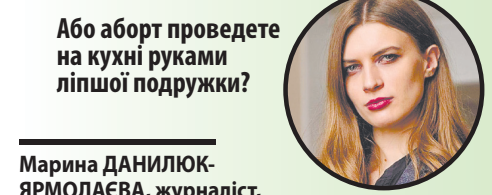
де навчаються її діти. Тож дитячу виставу на Різдва вона змушена була дивитися через вікно. Навіть просто вулицею їй нелегко пройтись. Адже не раз бувало, що незнайомці обзивали її «потворою» безпосередньо перед її дітьми. При цьому всьому жінка нещодавно відмовилась від пропозиції про безкоштовне лазерне лікування, щоб видалити чорнило з обличчя. Чому? Бо залежність Мелісси від тату така велика, що вона впевнена: як тільки лице виб'ють, вона обов'язково щось знову на ньому наб'є. Наприклад, зараз її думки не відпускає ідея... підфарбувати очні яблука.

Не раз бувало, що незнайомці обзивали Меліссу «потворою» безпосередньо перед її дітьми.

● **Я ТАК ДУМАЮ!**

Ви погодитесь, щоб операцію з видалення апендикса вам зробила... манікюрниця?

Або аборт проведете на кухні руками ліпшої подружки?

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛОВА, журналіст, блогер, телеведуча, політичний оглядач

Я не знаю, хто такий Спартак Суббота (в ці дні мережу сколихнуло розслідування, що популярний психолог і психотерапевт Спартак Суббота, до парад якого, подекують, прислухається навіть перша леді Олена Зеленська, має «липову освіту». – Ред.). І загалом дуже обережно ставлюсь до зграй інста- та тіток-психологів.

Але всі ці суботи, сатві даси та інші кармапачи нанесли гігантський удар по сфері психотерапевтів, психологів та іншого. Поясню чому. Левова частка обговорень стосувалась теми «Чи може людина називати себе кандидатом психологічних наук, якщо ним не є».

Ні, не може. Крапка. Не думаю, що ви підете до манікюрниці робити операцію з банального видалення апендикса. Дозволите сантехніку проаналізувати ваш шлунково-кишковий тракт? А аборт проведете на кухні руками ліпшої подружки? У мене все життя є принцип: я питаю у своїх лікарів і ветеринарів про їх диплом, фак; чи проходила людина курси кваліфікації і не соромлюсь читати відгуки їхніх клієнтів. Мій косметолог теж має медичну освіту лікаря-дерматолога. І працює із засобами, схваленими лікарями. Це база.

То чому ж до психологів, які є лікарями душ, варто ставитись інфантильно? Ми опинились в епіцентрі найбільшого воєнного протистояння з часів Другої світової. Кожен вигрібає стрес як уміє. І запит на кваліфіковану допомогу в сфері ментального здоров'я уже шалений. А буде ще більшим з огляду на те, скільки мільйонів людей у нашій країні напряму відчули кігті асвабдатеїлів.

Що ми маємо на виході? Певна особа зі свідомим досвідом роботи на ОПЗЖ (бо гроші не пахнуть) здобула шалений рівень медійності. Але по факту ввела в оману людей в країні, яка і так не супердобре обізнана з необхідністю слідувати за ментальним здоров'ям.

Що буде далі? Впаде рівень довіри до терапії. Особливо в момент, коли потреба піти до психолога з вагою проблем аж зашкалює. То це якраве свідчення того, що будь-хто може через тіток розкрутитися в медичного психолога? Треш.

Це доктор ПІ по-новому для покоління зумерів. Якого лисого цей самозванець робить в програмі ментального здоров'я під егідою першої леді?

Висновок. Треба переглядати сферу освіти для психологів і психотерапевтів. Насамперед там має бути медична база, а не тижневі онлайн-курси в інсті. І контроль за наданням дозволів на роботу треба посилювати.

Інакше подібні «психологи і кандидати наук» налікують тут поствоєнне суспільство до тотальної палати номер 6. **Читайте на сайті volyn.com.ua колонку Марини Данилюк-Ярмолаєвої: «Терпіти не могу заяв «У путіна рак! Він скоро помре»».**

● ШОК!

Слюсарським молотком проломив череп онкохворій мамі, колишній дружині та двом маленьким дітям

Закінчення. Початок на с. 1

Ліна ВОГОНЬ

Прокурори відстояли у Верховному Суді довічне ув'язнення для жителя Вінниці, який 31 грудня 2018-го позбавив життя матір, колишню дружину та двох своїх дітей – 3-річну доньку і 7-річного сина. Потерпілі проживали разом у квартирі

Коли повернувся в квартиру, побачив, що ніхто не виявив злочину, тож сам викликав «швидку», імітуючи розпач та нерозуміння ситуації.

засудженого у Вінниці, а він – окремо. При зустрічах, коли Анатолій Малець приходив до залишеної ним родини, часто виникали конфлікти. Під час чергової сварки він почав душити колишню дружину Надію, наніс

Такого похорону Вінниця ще не знала.

їй множинні удари слюсарським молотком. Потім аналогічно убив онкохвору маму, далі сина – він сидів на другому поверсі в навушниках за комп'ютером і нічого не чув. Трирічну донечку добивав останньою... Вона ще кілька годин жила, померла у лікарні.

Як не дивно, мама підозрюваного, в якій була 4-та стадія раку, сама захотіла жити із його першою дружиною, яку називала «моя Надя», і двома дітьми... Мама була невиліковно хвора, тому Анатолій та Надя доглядали її. Вбивця – її єдиний і пізній син. Батько помер. При-

чиною конфлікту була саме їхня 4-кімнатна квартира на два яруси, яку хотів забрати для своєї нової родини Анатолій. Але його мама була проти, бо помешкання купувалося саме для Надії, Світланки і Дениса...

«Щоб приховати сліди злочину та відвести від себе підозри, чоловік намагався зімітувати розбійний напад: розкидав речі й документи потерпілих по квартирі, вхідні двері залишив відчиненими. У подальшому змив із себе сліди крові та покинув помешкання», – зазначили в прокуратурі. Після розправи Анатолій поїхав на таксі до іншої частини міста, де позбувся знаряддя вбивства – молотка, викинувши його на смітник. Коли повернувся в квартиру, побачив, що ніхто не виявив злочину, тож сам викликав «швидку», імітуючи розпач та нерозуміння ситуації. На місці лікарі констатували смерть двох жінок і хлопчика. Дівчинка померла через кілька годин у медзакладі...

У перші години, коли люди дізналися про трагедію, ще всі знайомі співчували Анатолію Малець. Почалися інтенсивні пошуки «страшного маніяка»... Аж доки судмедексперти ретельно не обслідували тіла і... ноги Мальця. Вони й видали вбивцю, бо ж чинив убивства у шкарпетках, мікроелементи залишилися за нігтями... Після доказів він зізнався в цьому страшному злочині.

Цими днями Верховний Суд підтримав позицію прокурорів та констатував, що призначене покарання відповідає вимогам справедливості і відображає співмірність злочину та кари. Ухвалу Вінницького апеляційного суду залишено без змін, а касаційну скаргу засудженого – без задоволення.

Отож убивця, який до скоєння злочину працював айтівцем, решту свого життя проведе за ґратами.

● АРТБАРИКАДА

Чи відповідальні діти за батьків? Поговоримо про Анну і Марію

На жаль, у мене хороша пам'ять...

Зоя КАЗАНЖИ, журналістка, міжнародний медіа-тренер, громадський діяч, письменниця

Знаєте, хто на фото? Дует «Анна-Марія». Ага, ті самі, що оскардили на Нацвідборі на «Євробачення-2019». Тоді фіналістки Анна і Марія Опанасюк не змогли чітко відповісти на питання про те, чий Крим. Співачки також відмовилися говорити, чи відбулася окупація півострова росією. Вони також не дали відповіді, чи потрібна кримськотатарська автономія.

І от пройшов час. І от вони вже їздять по військових частинах, дають концерти, фоткаються з нашими захисниками, навіть не заблюривши обличчя. І от уже їм несамовито дякують, що «співачки піднімають бойовий дух».

Про концерти перед військовими написала Олеся Баглюкова. Захоплено і ніжно. Я не сумніваюсь, що щиро.

На жаль, у мене хороша

Дует «Анна-Марія» уже не «ватники»?

пам'ять. Так, я пам'ятаю і ту «діч», яку несли співачки в ефірі у Скрипіна: «Україна втратила півострів, ми не вважаємо його окупованим рф. В Україні немає війни з росією, це називається АТО. І взагалі, для чого ви це запитуєте? Слухайте, ми не є членами секретаріату Президента, щоб відповідати на таке. Ми не обговорюємо політики, ми – му-

зиканти. Питання про війну ставте політикам, а не нам».

Пам'ятаю, що сказав Ахтем Чийхоз: «Лариса Опанасюк не просто заступник Аксьонова – вона є дуже активним членом команди і на її совісті всі смерті, арешти і жахи, які відбувалися на півострові. Опанасюк з особливою ненавистю до України працює над нови-

ми репресіями проти кримських татар і проукраїнського населення в Криму. При цьому її діти, Ганна і Марія, які живуть в Україні, користуються всіма благами».

Пам'ятаю точку зору українського продюсера Олександра Ягольника: «Нацвідбір нагадує операцію російських спецслужб, усе вибудували так, що хто б не поїхав від України на «Євробачення», артиста так чи інакше будуть пов'язувати із росією».

Ну ок, скажете ви, час же пройшов. Усе могло змінитися. Звісно, могло.

Але є дещо, що залишається незмінним.

Наприклад, мати співачок Лариса Опанасюк зараз обіймає посаду віцепрем'єра в підконтрольному рф уряді Сергія Аксьонова. Вона має від окупантів нагороду «За повернення Криму».

Батько дівчат Олександр Опанасюк – відомий у Криму суддя. Він багато років очолював Центральний районний суд Сімферополя, а 2012-го був довічно призначений суддею Апеляційного суду Криму. У 2014-му він перейшов на службу росії і був призначений суддею верховного суду Криму. Зараз на пенсії.

Як свідчать журналістські розслідування, батьки сестер змогли накопичити великі статки в Криму за часів окупації.

Співачки заявили, що не збираються засуджувати позицію батьків.

Ну от, скажете ви, а з яких це пір діти відповідають за батьків? Правильно, не відповідають. Тому давайте про дітей.

Анна і Марія Опанасюк у 2014 році підтримали організовану проросійськими силами ходу «Безсмертний полк» і в інтерв'ю відмовилися називати росію агресором.

На початку червня 2014-го дует разом із російським пропагандистом Іваном Охлобистіним (входить до переліку осіб, які створюють загрозу нацбезпеці України) став обличчям бренду російської фірми одягу «Ваоп» під гаслом «російський бренд і дует з України. Доведемо усім, що ми робимо кроки назустріч одне одному».

Про Нацвідбір і риторику сестер ви в курсі. Це 2019 рік.

І тут – бац! – повномасштабне вторгнення. І все змінюється. Раптом раша стала агресором. Неочікувано, звісно. Може бути, звісно. Он Олеся, авторка посту про виступ перед військовими, пише, що їх СБУ перевіряла. Я прямо видихнула. Не Наумов із Кулінічем, сподіваюсь, проводили перевірку?

Коротше, нехай співають. Але не возіть їх у військові частини. Бо це просто бл*дство.

● **ЗОЛОТІ РУКИ**

Малюку вперше в Україні пересадили шкіру від посмертного донора

Пані Наталя, мама однорічного Андрійка, спокійно готувала синовчову кашу. За мить почула крик, який не забуде ніколи, — хлопчик потягнув за дрот чайник і вилив на себе окріп. Він отримав опіки 25% шкіри: підборіддя, шиї та грудної клітки

Оксана СКРИПАЛЬ

Андрійка відразу доправили в опіковий блок дитячої Лікарні Святого Миколая Першого медоб'єднання Львова. В реанімації команда анестезіологів під керівництвом Яреми Безніска всю ніч намагалася стабілізувати стан малюка. І їм це вдалося. Однак шкіра хлопчика місцями була настільки уражена, що вже не могла відновитися самостійно.

Опікові хірурги вирішили застосувати революційний для України підхід — пересадили малюкові шкіру від посмертного донора, як це вже десятиліттями роблять у розвинених країнах. У медоб'єднанні повідомляють, що до такого кроку готувалися кіль-

Foto із сайту facebook/1tmolviv.

Застосування донорської шкіри дає змогу закрити глибокі дефекти, підготувати рани до подальших операцій та значно пришвидшити одужання.

ка років. На базі одного з найбільших опікових центрів створили перший у західному регіоні України Банк шкіри. Цьому посприяли і минулорічні зміни до закону про трансплантацію.

Однорічний Андрійко став першим малюком, чиє лікування вдалося розпочати із застосуванням донорської шкіри. І це спрацювало. Знявши верхні уражені фрагменти тканини, опікові хірурги Леся Стрілька і Галина Саян закрили рани донорською

шкірою. Матеріал не здатен прижитися і може перебувати на тілі пацієнта до кількох тижнів. Мета такої пересадки — захистити обпечені ділянки та створити максимально природні, необхідні для якнайшвидшого загоєння ран умови. І вже за кілька тижнів після цього Андрійко був готовий до наступного кроку — ауто трансплантації — закриття рани вже власною шкірою.

Створення Банку шкіри зараз актуальне, як ніколи, адже

опіки — одна з найчастіших причин травматизації військових та цивільних під час війни. Багатьох поранених доправляють саме до Львова.

Застосування донорської шкіри дає змогу закрити глибокі дефекти, підготувати рани до подальших операцій та значно пришвидшити процес одужання. І важливо, що відтепер завдяки трансплантації донорської шкіри наші медики можуть рятувати життя і дорослих, і маленьких пацієнтів з опіками з усієї України.

«Донорська шкіра має низку переваг порівняно із синтетичними замінниками і сприяє підготовці рани до закриття власною шкірою. У США, наприклад, застосовують донорську шкіру для лікування вже близько 40 років — з 1984-го. Але, на жаль, раніше ця технологія не була доступною в нашій країні», — зазначив Віктор Ляшко, міністр охорони здоров'я України.

Малога Андрійка вже виписали додому. До своїх лікарів повертається лише на перев'язки.

За матеріалами Першого медичного об'єднання Львова.

● **КОРИСНІ ПОРАДИ**

Бачити світ може заважати хвороба «сухого ока»

За даними ВООЗ, 300 мільйонів людей у світі мають проблеми із зором. Серед частих причин його погіршення фахівці називають тривалу роботу за комп'ютером. Це може призвести також до хвороби «сухого ока». Про її прояви та профілактику розповідає експертка МОЗ України за напрямом «Офтальмологія» Оксана Вітовська

Хвороба «сухого ока», або сухий кератокон'юнктивіт, — це багатофакторне (тобто не існує однієї причини) захворювання, при якому порушення стабільності слізної плівки, запалення та ураження очної поверхні веде до дискомфорту та зниження зору.

Воно виникає через недостатнє вироблення слюзи (вододефіцитна форма) або ж у зв'язку із зміною її складу (пов'язана з порушенням ліпідного шару). Через це слюза не може виконувати свої функції (слізна плівка або швидко випаровується, або

Foto із сайту thea.ua.

Недуга веде до дискомфорту та зниження зору.

передчасно руйнується). «Сухе око» значно погіршує якість життя пацієнтів.

ПРИЧИНИ:

- зменшення частоти моргання під час роботи за комп'ютером;
- гормональні порушення;
- блефарити;
- тривале застосування певних препаратів;
- тривале користування

контактними лінзами;

- запальні захворювання;
- аутоімунні захворювання (ревматичні);
- загальні інфекції;
- травми ока.

ОЗНАКИ:

- відчуття стороннього тіла в оці;
- подразнення та почерво-ніння очей;
- слезотеча;

- світлобоязнь;
- періодичне «затуманення зору»;

Для полегшення симптомів при синдромі «сухого ока» можуть допомогти прості заходи:

- використання зволожувача повітря;
- зменшення впливу повітря від вентиляторів та кондиціонерів на очі;
- носіння сонцезахисних окулярів у вітряну та спекотну погоду;
- використання для вмивання неагресивних засобів «без сліз»;
- прикладання до очей теплих вологих компресів кілька разів на день;
- виконання легкого масажу очних яблук;
- використання крапель та гелів для зволоження очей не менше 4 разів на день;
- правильний розподіл навантаження на очі та перерви в роботі через кожні 30 хвилин;
- виконання гімнастики для очей.

Варто пам'ятати, що хвороба «сухого ока» — це проблема, яка потребує кваліфікованої лікарської допомоги.

За матеріалами МОЗ, Medikom.ua.

● **ВАРТО ЗНАТИ**

Чому постійно хочеться їсти та як із цим боротися

Голод — нормальний стан організму. Але якщо ви відчуваєте його занадто часто, потрібно задуматись, які причини такого стану та як його позбутися

Ви їсте багато солодкого, швидких вуглеводів. Найпростіший спосіб втамувати голод — перекусити печивом, цукеркою, батончиком. Однак такої «заправки» надовго не вистачить — цукор та швидкі вуглеводи піднімають рівень глюкози в крові, дають енергію на короткий період, але так само швидко згоряють. Дуже скоро ви знову відчуваєте голод, який, скоріш за все, втамує черговим солодким.

Тож варто перейти на збалансовані страви, багаті жирами, білками та складними вуглеводами. Намагайтеся починати день із ситного сніданку, а для перекусу обирайте горіхи, насіння, багаті на клітковину овочі, йогурт, сир, авокадо.

Пізно лягає спати. Під час сну виробляються лептин та грелін — гормони, що контролюють відчуття ситості та голоду. Лептин подає мозку сигнал про насичення, грелін, навпаки, надсилає інформацію про відчуття голоду. Якщо ви спите недостатньо, рівень лептину знижується — і ви не відчуваєте, що наїлися звичною кількістю їжі. У відповідь синтез греліну посилюється, як наслідок, з'їдаєте більше і все одно дуже скоро починаєте відчувати голод. Чим більше недосипання, тим сильніший апетит.

Отже, лягайте спати не пізніше 23:00 і спіть не менше 7—8 годин. Усуньте все, що заважає нормальному сну, вимикайте всі гаджети за годину до сну.

Зловживаєте кавою, алкоголем. Кофеїн та спиртне стимулюють апетит, змушуючи з'їдати більше, ніж потрібно. Алкоголь ще й притупляє почуття контролю.

Якщо хочете менше їсти, пийте каву тільки вранці та будьте обережними зі спиртним.

Хочете пити. Почуття голоду часто плутають зі спрагою. Багато хто звик замість води споживати напої, а то й рідку їжу. Через це у мозку в гіпоталамусі відбувається плутанина між центрами спраги та голоду.

Пийте більше води, день починайте з двох склянок теплої води, перед кожним прийняттям їжі теж намагайтесь випити склянку води. Майте пляшку для рідини та не розлучайтеся з нею протягом дня.

У вас постійний стрес. Адреналін і кортизол — гормони стресу — сигналізують мозку, що ви в небезпеці, а отже, вам потрібна енергія для порятунку. Результат — подвоєний апетит.

Спробуйте взяти емоції під контроль. Рецептів безліч — йога, медитація, консультація психолога.

З'їдаєте емоції. Іноді голод плутаємо з різними почуттями: нудьогою, сумом, втомою, тривогою. Нам здається, їжа допоможе їх заглушити, але це не так.

Спробуйте замінити їжу приємними емоціями — зустріньтесь з друзями, подивіться фільм, прийміть ванну та розслабтесь.

Ви відволікаєтесь. Коли ви обідаєте перед комп'ютером, телевізором, гаджетом, то не помічаєте, як з'їдаєте всю порцію. Мозок отримує неправильну інформацію про обсяг їжі та насичення, і дуже скоро ви знову замислюєтесь про перекус.

Концентруйтеся на їді, смакуйте повільно. Пережовуйте кожен шматочок від 15 до 30 разів, так ви насититесь меншою кількістю їжі.

За матеріалами «ТСН».

● СІМ «Я»

До бабусі на паску

- Мам, а можна я вдома побуду?
- Ми дружно ідемо до бабусі.
- Мам, мені буде нудно...

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Ми планували свої вихідні. Донька намагалася пояснити, чому їй важливий час сам на сам. І, звичайно, я згадувала своє дитинство, коли навіть на думку не спадало «відірватися» від родини. «Мам, ти ж знаєш, я не люблю їсти паску», – донька продовжувала тиснути. А я з усмішкою зауважувала, що візит до бабусі – це найменше про «поїсти». Хоча, що там казати, наш культ святкового столу дуже круто збиває з пантелику. Маю з чим порівняти. Торік довелося посидіти за великим столом у німецькій родині. Найбільше відкриття стосувалося того, що він «не ламався». Традиційні картопляні кнедли з підливою, два види печеного м'яса, легкі салати з моркви й буряка з олією й морозиво та тортки з кавою на десерт. (Булочки у вигляді пташок як святкову випічку на стіл і не клали – дали із собою.) Цікаво, що для моїх дітей спеціально зготували картоплю фри: раніше ми з німецькими друзями обмінювалися інформацією, що найбільше люблять наші діти, тож вони це врахували.

Я – за те, щоб умовляли й услияко спонукати дітей іти на святкові гостини разом із батьками незалежно від того, наскільки їм це цікаво й важливо. Упевнена: багато що вони недооцінюють через вікові особливості, відтак і не зможуть поглянути на минуле по-іншому, коли матимуть світогляд дорослого. З власного досвіду знаю, що висновки про своє життя і його премудрості можна робити не тільки із сьогоdnішнього, а й щодо минулого: коли тобі не чотирнадцять, а хоча би тридцять, воно світиться більш багатогранно. Думається, що наші діти незримо збагачуються, стаючи співучасниками не лише ласування ковбаскою-паскою, а й беручи участь у спілкуванні, сумних згадках, жартах – у підхопленні родинної історії.

Якщо маєте свої історії про і для дітей – запрошую до спілкування. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

Усміхніться!

– Як ви стали мільйонером?
 – Завдяки дружині.
 – ?!
 – Мені було цікаво, на якому етапі вона перестане скаржитися на брак грошей.
 – Ну і коли вона перестала скаржитися?
 – Хто вам сказав, що вона перестала?
 :)))
 Розмовляють три подруги. Одна каже:
 – Чоловік мені купив кольоровий телевізор та стереосистему. Сиджу вдома, нікуди ходити не треба.
 – А мені коханий подарував відеомагнітофон – увімкнув і розважайся.
 – А тобі що купив? – запитують у третьої.
 – Мені чоловік сказав, що зі мною ще можна і в кіно, і в театр ходити!
 :)))

● СПОРТ

«Динамо» не може обіграти «Рух» і бореться з... депресією

Колись команда №1 країни і одна з найсильніших на планеті ризикує у цьому сезоні Української Прем'єр-ліги взагалі залишитися без медалей

Петро ПАС

Футбол. Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 21-го туру:
 «Минай» – «Кривбас» – 1:0, «Інгулець» – «Колос» – 0:1, «Рух» – «Динамо» – 1:1, «Металіст» – «Верес» – 5:5, «Зоря» – «Дніпро-1» – 2:1, «Металіст 1925» – «Олександрія» – 0:0, «Шахтар» – «Львів» – 2:0, «Чорноморець» – «Ворскла» – 0:1.

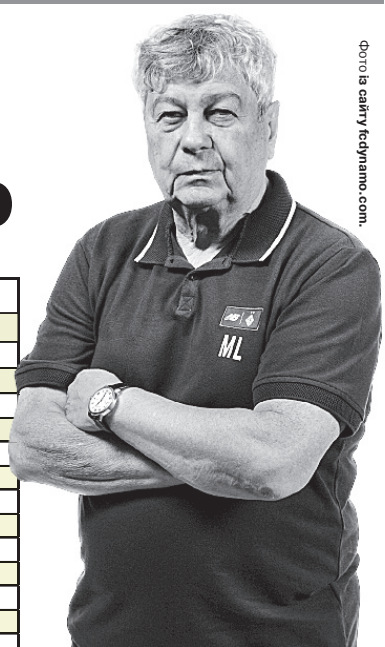
«Я хочу, щоб моя команда боролася за титул цього сезону, – заявив після чергової осічки у Львові головний тренер киян Мірча Луческу. – Якщо ви не ставите високих цілей, чому б вам не перестати грати? Про тиск за результат, враховуючи ситуацію поза полем, годі й казати. Умови незвичайні. Матчі мають бути завершені до заходу сонця, можуть бути перервані сигналами тривоги...

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ:							
№	Команда	І	В	Н	П	З:П	О
1.	«Шахтар» (Донецьк)	21	16	4	1	52:15	52
2.	«Дніпро-1» (Дніпро)	20	14	3	3	43:17	45
3.	«Зоря» (Луганськ)	21	13	4	4	44:27	43
4.	«Динамо» (Київ)	21	12	4	5	30:17	40
5.	«Олександрія» (Олександрія)	20	8	9	3	33:26	33
6.	«Колос» (Ковалівка)	21	8	6	7	19:20	30
7.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	21	8	4	9	17:23	28
8.	«Ворскла» (Полтава)	21	7	5	9	24:28	26
9.	«Металіст 1925» (Харків)	21	4	10	7	17:34	22
10.	«Інгулець» (Петрове)	20	6	4	10	19:24	22
11.	«Минай» (Минай)	21	5	6	10	15:25	21
12.	«Чорноморець» (Одеса)	21	4	8	9	19:27	20
13.	«Верес» (Рівне)	21	5	5	11	26:33	20
14.	«Рух» (Львів)	20	4	7	9	20:30	19
15.	«Металіст» (Харків)	21	4	7	10	22:33	19
16.	«Львів» (Львів)	21	3	4	14	16:37	13

Ми намагаємося зберегти футбол в Україні, бо футбол – це життя.

Ми намагаємося зберегти футбол в Україні, бо футбол – це життя. Перегляд новин мені зовсім не допомагає. Я, звичайно, знаю важливі речі. ЗМІ показують, наскільки брудною, ненависною та огидною є ця війна. Картини звірств, скоєних на фронті, призводять до депресії. І це те, чого хочу уникнути у своїх

гравців: депресії. Бо найгірше – перестати вірити та втратити надію. Мені було б легко сказати «до побачення», але не в моїх принципах залишати справи незавершеними. Тому я тут поруч із гравцями, незважаючи на свій вік і стан здоров'я (через постійні довготривалі переїзди автобусом у тренера

«Мені було б легко сказати «до побачення», але не в моїх принципах залишати справи незавершеними».

розвинувся коксартроз – артроз кульшового суглоба, через який йому важко рухатися. – Ред.): аби показати динамістам, що вірю в них», – наголосив 77-річний румунський спеціаліст.

«Динамо», якому напередодні нинішнього сезону пророкували легке чемпіонство, посідає лише четверте місце в УПЛ і відстає від лідера («Шахтаря») аж на 12 очок. Саме з «гірниками» в суботу, 22 квітня, о 17:00 і зіграють кияни. Поразка в цій грі зменшить шанси динамівців навіть зацепитися за «бронзу».

● для душі

Два песики

Розповідають, що в маленькому віддаленому містечку стояв покинутий будинок

Росаріо ГОМЕС, оповідання з книги «100 промінчиків світла. Притчі на щодень» (Львів, видавництво «Свічадо»)

«Його здивувало, що всі тисяча цуциків також усміхались і весело гавкали до нього!».

Якось, ховаючись від сонячного проміння, один песик пробрався через отвір у дверях будинку. Повільно піднявшись старими дерев'яними сходами, він натрапив на напіввідчинені двері. Поволі увійшов у кімнату.

На фасаді старого будинку висіла табличка із написом: «Будинок тисячі дзеркал».

На своє здивування, у тій кімнаті він побачив тисячу песиків, які так само уважно розглядали його, як і він розглядав їх. Песик став махати хвостом і піднімати вуха, то одне, то друге. Тисяча песиків зробили те саме.

Потім він усміхнувся і весело загавкав до одного з них. Його здивувало, що всі тисяча цуциків також усміхались і весело гавкали до нього! Коли песик вийшов з кімнати, він задумався і сказав до себе: «Яке приємне місце! Я приходитиму сюди частіше!». Через деякий час інший вуличний собака увійшов у те саме місце і натрапив на ту саму кімнату, але, на відміну від першо-

го, він, побачивши тисячу інших собак, відчув себе в небезпеці, бо вони дивились на нього агресивно. Він став гарчати і, звичайно, побачив, як на нього гарчали всі ті тисяча собак. Пес люто загавкав на них, у відповідь вони теж загавкали на нього. Коли той собака вибіг з кімнати, він подумав: «Яке жадливе місце! Ніколи більше сюди не прийду!». На фасаді старого будинку висіла табличка із написом: «Будинок тисячі дзеркал». **Невідомий Автор** Я не один раз чула, що «всі обличчя світу – це дзеркала».

● ОЦЕ ТАК ТАК! Виграв мільйон у лотерею і не приходиться за ним

У Великій Британії невідомий щасливчик не з'являється забрати свій приз

Лія ЛІС

Утім, згідно з правилами, переможець має пів року, аби забрати виграв у 1 млн фунтів стерлінгів (45,7 млн грн). «Національна лотерея закликає громадян Сполученого Королівства перевірити білет. Невідомий учасник розіграшу Millionaire Maker виграв приз іще 31 березня», – написало популярне британське видання The Sun.

Виграшний квиток купили у Ворікширі. «Ми з усіх сил намагаємося знайти таємничого власника лотерейного білета. Цей приз може суттєво змінити чиєсь життя. Ми закликаємо всіх, хто купив лотерейку в цьому районі, це раз перевірити свої старі EuroMillions або пошукати втрачений білет», – заявив старший консультант із питань вигравів у національній лотереї Енді Картер.

● НЕХАЙ СМАКУЄ!

Виручить листкове тісто

Це просто знахідка для тих, хто полюбляє випічку, але не має часу чи терпіння з нею морочитися. Чудові пироги, торти, рогаляки, печиво, піцу, хот-доги, чебуреки... Дуже зручно купити магазинне листкове тісто і зберігати його в морозилці, але можна при бажанні і самотужки приготувати його про запас

Фото із сайту alekon.org.

СЛОЙКИ З АНАНАСОМ

Інгредієнти: 500 г листкового тіста, банка консервованих ананасів (кільцями), цукрова пудра.

Приготування. Дістаньте ананаси з банки й обсушіть паперовим рушником або дайте стекти на ситі. Розкачайте тісто і порозрізайте його на смужки шириною 2–3 см. Викладіть 3–4 смужки сніжинкою, у середину помістіть ананасове кільце, кінці тіста загорніть до центру. Випікайте слоики в духовці за температури 180°C протягом 15–20 хвилин. Готові солодоші посипте цукровою пудрою.

ЧИЗКЕЙК

Інгредієнти: 400 г бездріжджового листкового тіста, 250 г вершкового сиру, 150 г цукру (додатково 2–3 ст. л. для посипки), 80 г вершкового масла, 1 ч. л. ванільного цукру, кориця – за смаком.

Приготування. Розкачайте тісто на два великі пласти за розміром форми. Один із

Готові вироби з листкового тіста мають шарувату структуру, зовнішні шари – тверді, внутрішні – м'які.

них викладіть у форму для випічки. Збийте до однорідності вершковий сир, масло, цукор і ванільний цукор, викладіть начинку на пласт тіста. Накрийте другим пластом і защипайте краї. За бажанням із залишків тіста можна сформувати коси або решітку і прикрасити ними чизкейк. Посипте пиріг цукром. Якщо любите корицю, то приотрусіть і нею. Випікайте пів години в розігрітій до 180°C духовці до золотисто-коричневої скоринки. Охолодіть за кімнатної температури, а потім поставте на 2–3 години в холодильник. Подавайте до столу, нарізавши порційними шматками.

ЧЕБУРЕКИ

Інгредієнти: 1 кг листкового бездріжджового тіста, 500 г свинячого або яловичого фаршу, 50 г вершкового масла, 2 цибулини, 5 зубчиків часнику, сіль, перець, спеції – за смаком, олія для смаження.

Приготування. Подрібніть цибулю за допомогою блендера або тертки, змішайте її з фаршем. Посоліть, поперчіть, додайте розтертий у ступіт часник і добре вимішайте. Розріжте тісто на невеликі квадратики (або виріжте під блюдце кружечки), розкачайте кожен із них, викладіть на одну половину кола кілька ложок фаршу, розрівняйте, положіть невеличкий шматочок вершкового масла. Накрийте фарш другою половиною паланички й щільно защипніть краї. Обсмажте на пательні в розігрітій олії до рум'яної скоринки з обох боків. Готові чебуреки викладіть на папе-

ровий рушник, щоб позбутися надлишку жиру.

РОГАЛИКИ ДО БОРЩУ

Інгредієнти: 220 г листкового тіста, 100 г моцарели (або іншого м'якого сиру), 2 ст. л. вершкового масла, 1 ч. л. посіченої петрушки, 1 зубчик часнику.

Приготування. Розкачайте тісто, порозрізайте його на трикутники. Покладіть на кожен по шматочку сиру і загорніть рогаляком. Змастіть сумішшю розтопленого вершкового масла з подрібненим часником та петрушкою. Випікайте в розігрітій до 190°C духовці на застеленій пергаментом бляшці протягом 10 хвилин.

М'ЯСНИЙ ПІРІГ

Інгредієнти: 500 г листкового тіста, 600 г свинячого фаршу, 1 цибулина, 1 яйце, 1 ст. л. насіння кунжуту, сіль та перець – до смаку.

Приготування. Листкове тісто нарізати на смужки завширшки 6–7 сантиметрів. М'ясний фарш посолити, поперчити, додати подрібнену на м'ясорубці цибулину, добре вимішати. Викладати фарш на смужки тіста і тісно защипувати їх. Форму для випічки застелити пергаментним папером і змастити олією. Щільно викладати в неї рулетики швом донизу, формуючи равлика. Пиріг змастити збитим яйцем (або лише жовтком) і посипати насінням кунжуту. Випікати протягом 40 хвилин, попередньо прогрівши духовку до 180 градусів.

Приготування. Основна умова, щоб це тісто вдалося, – якісне борошно вищого гатунку. У воді розчинити оцет і сіль. Муку просіяти, влити воду і замісити пружне еластичне тісто. Пачку маргарину розділити на 3 частини. Робочу поверхню рясно посипати борошном, тісто тонко розкачати, рівномірно змастити третинною маргарину, згорнути в рулет і покласти на 30–40 хвилин у морозилку. Потом дістати, знову розкача-

ти, змастити маргарином, згорнути і помістити в морозильну камеру. Через 30–40 хвилин повторити це раз. Після останнього заморожування підмерзле тісто розкачати, вирізати печиво будь-якої форми (можна робити і з начинкою) і викладати на деко, застелене пергаментом. Слоики змастити збитим яйцем і посипати цукром (як варіант – готове печиво обкачати в цукровій пудрі) і випікати в духовці до золотистого кольору.

● НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Місимо власноруч

◆ ДРІЖДЖОВЕ

Інгредієнти: 5 яєць, 0,5 л молока, 2 ст. л. цукру, 100 г дріжджів, 200 г масла, борошно.

Приготування. Дріжджі розчинити в 100 мл молока. Яйця збити з цукром. З склянки борошна просіяти в миску, влити молоко, збити яйця, дріжджі, перемішати, додати ще муки, замісити м'яке еластичне тісто і залишити на 15–20 хвилин.

Потому розкачати його в пласт, змастити третинною масла, згорнути конвертом і покласти в холодильник на 30 хвилин. Таку процедуру повторити ще двічі, а потому можна розрізати тісто на смужки чи трикутники, класти начинку і пекти.

◆ БЕЗДРІЖДЖОВЕ

Інгредієнти: 1 скл. води, 1 ст. л. оцту, дрібка солі, 2–1,5 скл. борошна, 1 пачка маргарину.

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович. Зареєстрована 6 листопада 2017 року. Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037
ТЗОВ «Газета «Волинь»
n/p UA83305299000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші

● ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Варимо каву в турці

Навіть найменша помилка в приготуванні цього напою може зіпсувати його смак і аромат. Значення має все: від форми турки до розмірів чашок при подачі

Кава по-східному п'ється нефільтрованою, тому для приготування необхідно вибрати найтонший помел зерна.

- Турка для приготування кави має бути невеликого розміру, бажано – розрахована на одну порцію. Вона повинна мати широке дно і вузьку шийку. Найкращими матеріалами для цієї ємності вважаються мідь, латунь і срібло.

- Для приготування слід використовувати холодну воду. Чим вона холодніша, тим краще смак і аромат кави в процесі варіння встигнуть розкритися.

- Варити каву потрібно на слабкому вогні. При цьому найголовніше правило – не дати напою закипіти. Доведеться зачекати терпінням і не відходити від плити, поки готується кава. Якщо напій закипіє – він вважається зіпсованим.

- Ще кращий варіант приготування кави в турці в домашніх умовах – на піску. Так східну атмосферу можна буде відчути в повній мірі. Потрібно насипати в глибоку сковороду суміш солі та піску і в неї ставити турку.

- Ніжна густа пінка – головна особливість кави по-східному. Саме вона зберігає в турці тонкий аромат. Пінка повинна піднятися до країв кілька разів у процесі варіння кави. Коли вона буде готова, потрібно постукати туркою по столу і трохи почекати, щоб гуща осіла.

- Розливати напій у чашки потрібно разом із гущею. Відразу після цього пити каву не слід – варто трохи почекати, поки гуща опуститься на дно.

- Подавати каву потрібно в тендітних витончених горнятках. Разом із напоєм подають холодну воду.

ДО РЕЧІ

Навіщо вода до кави?

Сучасні баристи вважають склянку води необхідним атрибутом кожної чашки ароматного напою

• Вода допомагає очистити смакові рецептори, щоб насолоджуватися кожним новим ковтком кави як першим.

• Після випитої чашки гарячої кави сприяє охолодженню. Особливо актуально це в літню пору або в теплих країнах.

• Як відомо, при частому вживанні кава може зіпсувати білизну усмішки. Випиваючи ковток води після кожного ковтка кави, ви значно мінімізуєте ризик забарвлення зубної емалі.

• Якщо кава для вас – надто міцний напій, ви відчуваєте проблеми із серцем чи тиском, спробуйте запивати її водою. Це не зможе повністю мінімізувати збудливий ефект ароматного напою, але зробить його менш помітним. Цей спосіб згодиться й тим, для кого смак кави занадто яскравий: так вдасться пом'якшити його гіркоту або кислинку.

• Кофеїн має властивість зневоднювати організм. Випиваючи склянку чистої холодної води після кави, ви відновлюєте водний баланс.

● **АРТБАРИКАДА**

Москалі вкрали мелодію і написали «Вот кто-то с горочки спустился...»

Співак **Сергій Лазановський** | RIDNYI, який став переможцем «Голосу країни-11» та всім відомий за пісню «Геть з України!», дав нове життя українському романсу «В саду осіннім айстри білі», який роками вважали «російською народною пісню»

Аліна ПЕТРУШЕВСЬКА

Звернути увагу на цю історичну несправедливість Сергію Лазановському допомогло відео в інтернеті, яке складалося з добірки вкрадених радянською владою українських пісень.

Романс «В саду осіннім айстри білі» співали ще у XIX столітті.

«Я пригадав, що цей романс співала моя бабуся. Але якщо чесно, дуже рідко звертав на нього увагу. Минулого року почув у ТікТок шматочок – і щось всередині заворушилось. До того часу, як я взявся за роботу над цією пісню, в інтернеті вже було безліч відео, в яких її переспівували. Проте це мене не зупинило, я не міг її не заспівати. Тим паче, що після перегляду того відео цей романс почав мене просто переслідувати», – прокоментував співак.

Як зазначає історія, у 1960-х роках вийшла композиція «Вот кто-то с горочки спустился», в основу якої була покладена фольклорна мелодія в обробці композито-

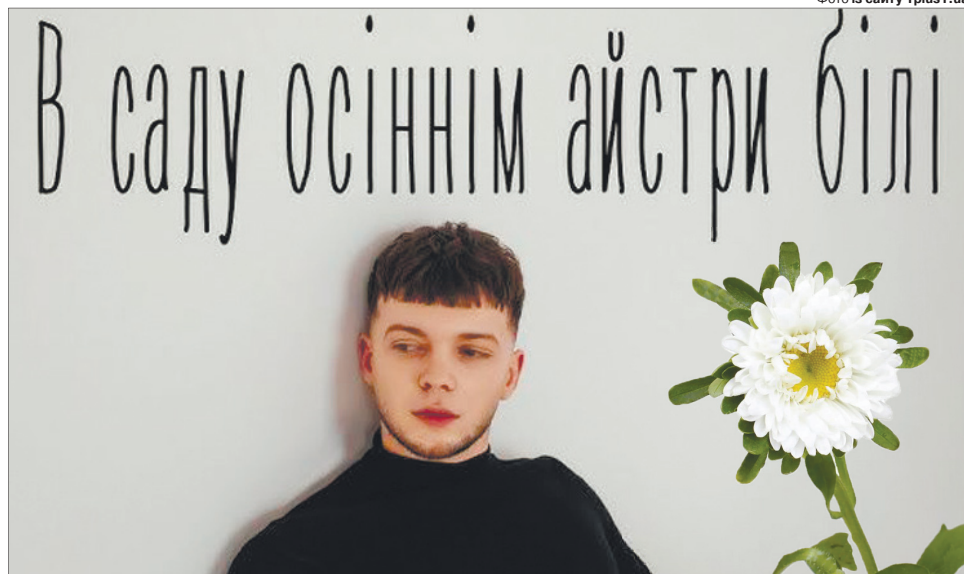

Фото із сайту 1plus1.ua.

«Файні люди в Україні, а в «рашленді» – одні свині...»

ра Бориса Терентьєва (уродженця, до речі, Одеси, який закінчив Київську консерваторію, а потім переїхав у Москву. – Ред.). Зазначається, що на початку 1950-х ця пісня, де співається «Зачем, зачем я повстречала его на жизненном пути!», була привезена з фольклорної експедиції Алтайським краєм, де жило багато українців, депортованих туди у 1926 році більшовицькою владою. Проте романс «В саду осіннім айстри білі» співали ще у XIX столітті.

Офіційно після виходу «Вот кто-то с горочки спустился» радянська влада називала цю пісню виключно «російською народною», проте Сергій Лазановський | RIDNYI вважає

найкращим часом дістати з історичної полиці цю композицію та зробити її по-справжньому народною для українців. Його версія «В саду осіннім айстри білі» вже потрапила у ТОП-20 музичних трендів вітчизняного YouTube. Співак радіє, що молодь цікавиться історією і додає: «Українські фольклористи та співаки свою місію виконали. Наша пісня повернулася додому».

P.S. «Геть, геть з України, вам ніколи не здолати Збройні сили...» – це кавер на знамениту пісню «Гей, соколи!», який майстерно втілили Сергій Лазановський та віртуозний акордеоніст Дмитро Решетник (DIRESH).

«В САДУ ОСІННІМ АЙСТРИ БІЛІ»

Українська народна пісня, романс

В саду осіннім айстри білі
Схилили голови в журбі.
В моєму серці гаснуть сили,
Чужою стала я тобі.

Мені сімнадцятий минало
Весною, як сади цвіли,
Я про кохання ще й не знала,
Ми тихо з сестрами жили.

Як я садила айстри білі,
То ти поміг мені полить.
З тих пір я мрію про кохання,
З тих пір душа моя болить...

Як ти проходив мимо двору,
Я задивилась на твій стан,
Стояла довго під вербою,
Поки вечірній спав туман.

Коли умру я від кохання,
То поховайте серед трав.
А ти, зірвавши айстру білу,
Згадаєш, хто тебе кохав...

● **УВАГА, КОНКУРС!**

«Треба гол, треба два...»

А далі продовжуйте уже самі: «... треба Кубок УЄФА!». Знайома футбольна гукалка? То чому ж із відповідями так слабо?

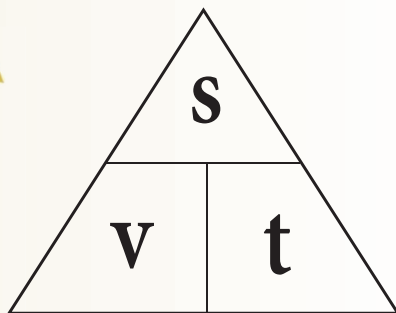
Грицько ГАРБУЗ

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-11»(2023)

За правилами вікторини, насамперед нагадаю запитання, яке знову для переважної більшості з вас виявилось чомусь непідйомним. Але, на щастя, не для бувалих у бувальцях учасників нашого конкурсу.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-9 (2023)

Дивлячись на цей малюнок, ви впізнаєте усім відому закономірність із трьох висновків. А їх об'єднує особливе слово. Якщо до нього додати ще одне – утвориться всім відома гукалка. Оце друге додане слово, як правило, у вигляді омоніма і є у вас дома. А якщо останні дві букви цього слова в українському варіанті замінити на відомий всім прийменник, тоді і вийдемо на предмет, який ми нині заховали.

Що знаходиться у гранатобузі?

А з відповідями слабкувато, напевне, тому, що не всі зі шкільної парти зазубрили, як знайти швидкість, відстань і час. Пригадуєте:

«Щоб встановити швидкість (v), ТРЕБА відстань (s) поділити на час (t): v=s:t? І об'єднує ці три правила особливе слово – ТРЕБА. До речі, цей трикутник – універсальна підказка-шпаргалка на всі часи: яку букву-величину шукаєте, просто закрийте її – і будете знати – далі треба множити (якщо літера поруч) чи ділити (якщо вгорі).

А вже від слова «треба» ми дійшли до «Треба гол», а сьоме (!) значення лексеми «гол» у «Словнику чужослів» Павла Штепи – «світлиця, зала». Ось якщо у слові «світлиця» замінити останні дві букви на прийменник «на» – вийде «світлина». Це і буде відповідь на наше запитання, з яким впоралися лише троє учасників конкурсу.

Цей трикутник – універсальна підказка-шпаргалка на всі часи: яку букву-величину шукаєте, просто закрийте її – і будете знати – далі треба множити (якщо літера поруч) чи ділити (якщо вгорі).

Хто саме відгадав, а також, яке становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» після 9 турів – **читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-ко-**

дом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а нам час оголошувати нове завдання. Поїхали!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»-11 (2023)

Сьогодні у гранатобузі ми заховали фото дуже знаменитої людини. А розкрити, хто це, допоможе вам також відомий твір, у якому згадуються магія; «чорне рядно»; родичка; вид спорту; популярна газета; діалог; обряд на Харківщині; буває худий і чорний; його не отримує «сімка» серед особливих стрільців; популярний обман, але навпаки. Останнє слово цього твору, який ви розгадаєте, і введе вас на фразу знаменитого українця, яку ви чули сотні разів.

Чиє фото знаходиться у гранатобузі? Відповідь треба надіслати до 28 квітня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com.

Христос Воскрес! Воскресне і переможе Україна!